

---

۳۶۵ روز با ادبیات انگلیسی

حسین محی الدین الهی قمشه‌ای

فهرست مطالب

یادداشت ناشر	پیشگفتار	
برای چه زیسته‌ام	۱	
درآمدی بر تصویر دوریان گری	۲	
هزارنوشه	۳	
نظام احسن	۴	
هنگامه نبرد	۵	
سکوت	۶	
از یک نامه	۷	
قطعه شعری از «ربيع بن عذر»	۸	
نوزاد آتشین	۹	
سودای عقل	۱۰	
بیایید از گورها سخن گوییم	۱۱	
من چیستم	۱۲	
سادگی و آرامش	۱۳	
دیانت عقل	۱۴	
افسانه روح (دختری به نام پسونده)	۱۵	
خانه پدرم	۱۶	
عشق و جنگ	۱۷	
زیبایی	۱۸	
برتراند راسل	۷	
اسکار وايلد	۲۱	
سیر والتر راله	۲۷	
الکساندر پوب	۳۰	
رابرت براونینگ	۳۳	
کتلین رین	۳۴	
رابرت براونینگ	۳۵	
رابرت براونینگ	۳۷	
رابرت سوتول	۴۰	
آلفرد ادوارد هاوسمن	۴۱	
ویلیام شکسپیر	۴۴	
آلفرد لرد تینیسن	۴۶	
الکساندر پوب	۴۸	
ساموئل تیلر کالریج	۵۰	
تی. کی. هاروی	۵۳	
مالتبای دی. بابکوک	۵۸	
ریچارد لاولیس	۶۰	
جان گرینلیف ویتیر	۶۲	

- ۲۷۵ عشق خاکی ناپایدار
۲۷۶ نیایش نور
۲۷۷ سرود آزادی
۲۷۸ اژدهای آدمخوار
۲۷۹ برای شاد بودن
۲۸۰ جعبه جادویی
۲۸۱ صفیر سیمیرغ
۲۸۲ دنیای تازه کودکان
۲۸۳ بهترین دعا
۲۸۴ عروس آسمان
۲۸۵ حیات مردان نامی
۲۸۶ گل سرخ
۲۸۷ یاد یاران
۲۸۸ اگر
۲۸۹ اغتنام فرصت
۲۹۰ با هیچکس جدال و کشاکش نداشتم
۲۹۱ چاپلوسی
۲۹۲ موسیقی زندگی
۲۹۳ خداوند ظاهر می شود
۲۹۴ غذای عشق
۲۹۵ خطاب به کودکان
۲۹۶ عشق کلای نقد جهان است
۲۹۷ کلمه قصار
۲۹۸ بیماری گل سرخ
۲۹۹ فرمان دل را گرامی دار
۳۰۰ خیر و شر
۳۰۱ شکوه عقاب
۳۰۲ آمد و دست مرا گرفت
۳۰۳ شعری در معرفی کتاب سیر و سلوک ترسا
۳۰۴ صلیب درون
۳۰۵ گفتگویی با زندگی
۳۰۶ درمان فراق

- ۵۴۴ والت ویتمان
۵۴۶ ادوارد فیتزجرالد
۵۴۷ کتلين رین
۵۴۸ توماس کارلابل
۵۴۹ جوزف آدیسن
۵۵۰ ساموئل تیلر کالریج
۵۵۱ کریستینا رویستی
۵۵۲ بنیامین فرانکلین
۵۵۳ ادوین مارکهم
۵۵۵ سر والتر راله
۵۵۶ جان میلتون
۵۵۷ هوارد آرنولد والتر
۵۵۸ سر ادوین آرنولد
۵۶۰ امیلی دیکنسن
۵۶۱ وینستن ھیو اودن
۵۶۲ ڈُرتی آلدیس
۵۶۳ جان دان
۵۶۴ جان راسکین
۵۶۷ ویلیام شکسپیر
۵۶۸ ویلیام بلیک
۵۷۰ الکساندر پوپ
۵۷۱ ویلیام شکسپیر
۵۷۳ ویلیام شکسپیر
۵۷۳ ماتبای دی. بابکوک
۵۷۴ رابرт لویی استیونسن
۵۷۶ ویلیام شکسپیر
۵۸۰ رالف والدو امرسن
۵۸۱ هنری وون
۵۸۳ هنری واذرزوڑث لانگفلو
۵۸۴ هنری واذرزوڑث لانگفلو
۵۸۶ ویلیام شکسپیر
۵۸۷ جبران خلیل جبران
- ۳۰۷ اقلیم ناشناخته
۳۰۸ همدستی با سرنوشت
۳۰۹ عشق من عشق من
۳۱۰ شادی در کار
۳۱۱ صیقل روح
۳۱۲ وظیفه شاد زیستن
۳۱۳ اشک و آواز
۳۱۴ مزارنوشه
۳۱۵ باد و چنگ
۳۱۶ عشق چیست
۳۱۷ دعای صبر
۳۱۸ من راست و درست خواهم بود
۳۱۹ روح هرگز زاده نشده است
۳۲۰ جنون فوق عقل
۳۲۱ در کویر ما
۳۲۲ بوسه دیرهنگام
۳۲۳ مرگ هر کس از من کاهد
۳۲۴ در اهمیت کتاب خواندن
۳۲۵ این تخت و دیهیم پادشاهان
۳۲۶ قبله دعا
۳۲۷ جنگ هفتاد و دو ملت
۳۲۸ چشمان معشوق من
۳۲۹ آخرین سخنان اتللو
۳۳۰ پشت پرده نان
۳۳۱ درویش دوره گرد
۳۳۲ دیگ هولناک
۳۳۳ هر دم از این باغ بری می رسد
۳۳۴ با جمله آفریدگان بیامیز
۳۳۵ تیر و آواز
۳۳۶ هارون الرشید
۳۳۷ بیمار میرد
۳۳۸ رؤیا

۳۳۹	نیایش با الهه شعر
۳۴۰	آدمی را می‌توان شناخت
۳۴۱	سوق جاودانگی
۳۴۲	خطاهای و فضایل
۳۴۳	مراتب و معیارها
۳۴۴	خوش ترین تماشا
۳۴۵	در ستایش شکسپیر
۳۴۶	جهانهای غیب
۳۴۷	در ماهیت عشق
۳۴۸	پاک ترین گنجینه
۳۴۹	گناوه‌ترک
۳۵۰	در ماهیت زندگی
۳۵۱	روح خدا
۳۵۲	آتش پرورمه
۳۵۳	آدمی مالک چیست
۳۵۴	باد و حشی مغرب
۳۵۵	جاودانگی او
۳۵۶	باورهای ابراهام لینکلن
۳۵۷	شرط ناتوانی است
۳۵۸	مناقض‌گویی
۳۵۹	عاشق وفادار
۳۶۰	باور
۳۶۱	در گشت و گذار اندیشه
۳۶۲	در مقام انسان
۳۶۳	باورهای من
۳۶۴	در باغ خداوند
۳۶۵	ای زیبارویان جهان
	فهرست شاعران و نویسنده‌گان

پیشگفتار

هرچند دو سرزمین ایران و انگلیس نزدیک هزار فرسنگ با هم فاصله دارند و هزاران آداب و اطوار گوناگون دینی و تاریخی و سنت‌ها و آئین‌ها و خلق و خوی و مزاج و تربیت و زبان و گویش آنها را از هم جدا می‌کند اما در ساحت زرین ادبیات اگر نگوییم که این دو قوم در اقلیم واحدی زیست می‌کنند کم از این نیست که همسایگان دیوار به دیوارند. از آنکه ادبیات در نقطه‌های اوج آئینه فطرت الهی آدمی است و آن فطرت از شرق و غرب و مکان و زمان بیرون است. رادیارد کیپلینگ شاعر و داستان‌سرای اخیر انگلیس گفته است شرق، شرق است و غرب، غرب، و این دو برادر همزاد هرگز با هم دیدار نمی‌کنند. اما هر کجا سخن از هترمندی یا شاعری یا حکیمی یا قدیسی بزرگ باشد، آنجا شرق و غرب با هم به راستی دیدار می‌کنند و روی می‌بوستند و کنار هم می‌نشینند^۱. زیرا ادبیات و دین و هنر و علم همه زبان دل است و آن‌جا تُرک و تازی و فارسی راه ندارد.

ای بسا هندو و ترک هم‌زیان ای بسا دو ترک چون بیگانگان پس زبان هم‌دلی خود دیگر است هم‌دلی از هم‌زیانی خوش‌تر است و اگر کسانی در سودای جهانی کردن ارزشها و برقراری صلح و دوستی در

۱. گفته‌های کیپلینگ نقل به مضامون و با تفسیر ترجمه شده، اما مطلب همین است.

۸۱۰

برای چه زیسته‌ام برتراند راسل

What I Have Lived for

Three passions, simple but overwhelmingly strong, have governed my life: the longing for love, the search for knowledge, and unbearable pity for the suffering of mankind. These passions, like great winds, have blown me hither and thither, in a wayward course, over a deep ocean of anguish, reaching to the very verge of despair.

I have sought love, first, because it brings ecstasy — ecstasy so great that I would often have sacrificed all the rest of life for a few hours of this joy. I have sought it, next, because it relieves loneliness, that terrible loneliness in which one shivering consciousness looks over the rim of the world into the cold unfathomable lifeless abyss. I have sought it, finally, because in the union of love I have seen, in a mystic miniature, the prefiguring vision of the heaven that saints and poets have imagined. This is what I sought, and though it might seem too good for human life, this is what at last I have found.

With equal passion I have sought knowledge. I have wished to understand the hearts of men. I have wished to know why the stars shine. And I have tried to apprehend the Pythagorean power by which number holds sway above the flux. A little of this, but not much, I have achieved.

Love and knowledge, so far as they were possible led upward toward the heavens. But always pity brought me back to earth. Echoes of cries of pain reverberate in my heart. Children in famine, victims tortured by oppressors, helpless old people a hated burden to their sons, and the whole world of loneliness, poverty, and pain make a mockery of what human life should be. I long to alleviate

the evil, but I cannot, and I too suffer.

This has been my life. I have found it worth living, and would gladly live it again if the chance were offered me.

Bertrand Russell

سه شوقِ ساده، ولی قاهر و نیرومند، بر زندگی من فرمان رانده‌اند: یکی سودای عشق، یکی طلب دانش و دیگر احساسی تحمل ناپذیر از شفقت و همدردی با آلام بشری. این سه احساس، چون بادهای تند، مرا خودسرانه به این سوی و آن سوی کشانده و گاه بر اقیانوسی از غم، تالب گرداب نومیدی، پیش رانده‌اند.

نخست جویای عشق بوده‌ام از آنکه عشق وجود و شادی می‌آفریند؛ وجدی آنچنان ژرف که حاضر بوده‌ام برای به دست آوردن چند ساعت از آن شادی شگفت‌باقی عمرم را نثار کنم. دیگر بدان خاطر که عشق آدمی را از رنج تنها‌ی می‌رهاند؛ تنها‌ی هولناکی که در آن آدمی، لرزان و ترسان، در مرز هستی، به دره‌ی بی‌انتهای نیستی می‌نگرد (وبر خویش می‌لرزد) و سرانجام، عشق را بدان خاطر جویا بوده‌ام که، در اتحاد عشق، بهشتی را که در خیال قدیسان و شاعران گذشته است، در یک مینیاتور عرفانی، به چشم دیده‌ام. اینهاست آنچه در عشق جستجو کرده‌ام و یافته‌ام، هرچند که عشق از آن خوب‌تر است که با زندگی آدمیان درآمیزد. دانش را نیز با همین شوق و شور طلب کرده‌ام و پیوسته آرزو داشته‌ام که از راز دل آدمی باخبر شوم و سرّ تابش ستارگان را دریابم و کوشیده‌ام تا رموز اعداد فیثاغورسی را که بر جهان کون و فساد حاکم‌بود بشناسم. و در این راه به اندک بهره‌ای دست یافتم.

عشق و دانش، این دو شوق نخست، بدان قدر که از آنها بهره یافتم، مرا به سوی آسمان سوق داده‌اند، اما احساس شفقت و همدردی با رنجهای

آدمیان پیوسته مرا به زمین بازگردانده است. پژواک فربادهای دردآمده در قلبم به اهتزاز می‌آید. کودکانِ قحطی‌زده، قربانیانِ شکنجه‌های جلادان ستمکار، کهنسالان ناتوان و بیچاره‌ای که خود را بار منفوری بر دوش فرزندان احساس می‌کنند و تمامی دنیای تنها‌ی و فقر و رنجٌ طنز تلخی است که آرمانهای بلند انسانی را ریختند می‌کند. در دلم بوده است که از شدت رنجها و کثرت شُرور در جهان بکاهم. اما توفیقی نیافتهام و خود نیز از این شُرور و بدیها رنج برده‌ام.

این راهی است که من در زندگی پیموده‌ام و آن را شایسته زیستن یافته‌ام و اگر بار دیگر موهبت زندگی عطایم شود با خوشحالی همین راه را خواهم پیمود.

برتراند راسل (۱۸۷۲-۱۹۷۰)، فیلسوف و ریاضی‌دان و نویسنده بزرگ انگلیسی، در شهری در منطقهٔ ولز انگلستان به دنیا آمد. در کودکی بیتیم شد و نزد پدربرزگ خود پرورش یافت. تحصیلات ابتدایی را در شهر زادگاهش گذرانید و سپس به دانشگاه کمبریج رفت و به مطالعهٔ و تحقیقات ریاضی پرداخت. مهم‌ترین اثر او در ریاضیات، که به کمک استادش آبرت وايتهد، فیلسوف معروف انگلیسی، تصنیف کرد *Principia Mathematica* نام دارد که ظاهراً به فارسی ترجمه شده است. وحدت ریاضیات و منطق در این کتاب به تفصیل طرح شده است. از آثار معروف دیگر او تاریخ فلسفهٔ غرب، ازدواج و اخلاق، مقالات شک‌آمیز، چو سیمی نیستم، و مقالهٔ «چرا کمونیست نیستم» را می‌توان نام برد.

راسل به سبب کیفیت و کمیت چشمگیر آثارش، به خصوص در زمینهٔ فلسفه و علوم انسانی، جایزهٔ نوبل ادبیات سال ۱۹۵۰ را به خود اختصاص داد.

راسل همچنین زندگینامهٔ خود را به تفصیل به قلم خود نگاشته که متن فوق پیش‌درآمد و می‌توان گفت خلاصهٔ آن کتاب است.

